

De ander tot zegen.

Nieuwjaar - 1 Januari 2015

Ik vertel u van Thea; haar naam betekent geschenk van God, dorothea of theodora. Zij was van een groot gezin, wat trager dan haar broers en zussen vanwege een verstandelijke handicap, maar ze was er en wilde erbij horen en meedoen. Luister: het gebeurde bij een reünie; iedereen was er met partner. De hapjes en drankjes gingen rond en het gesprek kwam op gang. Ook Thea zat in de kring, wat stilletjes, zij was niet zo gebekt als de anderen. Als zij een paar keer probeerde iets te vertellen, lukte het haar niet ertussen te komen in dat geroezemoes. Toen was er ineens een moment dat het haar teveel werd. Zij riep, bijna smekend: "Jullie luisteren niet, jullie praten maar door, ik mag nooit iets zeggen." Het werd muisstil, een pijnlijk moment, maar wel leerzaam. Thea's interruptie maakte ineens duidelijk aan iedereen hoe belangrijk het is tijd te nemen voor - te luisteren naar - de ander, wie hij/zij ook is, wat hij/zij ook wil gaan zeggen. Hebt u wel eens opgemerkt dat kleine mensen vaak hun verhaal beginnen met "u zult wel niet veel tijd hebben, u zult wel druk zijn"; ze zijn het gewend niet belangrijk gevonden te worden; ze zijn het gewend afgetroefd te worden. Zou God door Thea een boodschap voor ons hebben? Haar naam betekent immers: geschenk van God.

Ik kijk naar het evangelie van vandaag. De herders in het veld, niet de elite en niet de opperpriesters, maar kleine mensen die niet meetelden, op wie doorgaans werd neergekeken, werden als eersten genodigd om op kraamvisite komen in Bethlehem. Misschien waren er wel Theo's of Thea's bij. Dat is goddelijk handelen; hen als eersten te nodigen; dat zijn de normen van God; dat is de blijde boodschap, die Hij kwam brengen: deze wereld omgekeerd.

Maria begreep het, staat er in het evangelie; ze bewaarde deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken; en de herders begrepen het en het was feest voor hen. Glorie aan God in den hoge! Het bleef maar klinken die nacht, stille nacht, heilige nacht.

Het zal feest zijn - na die stille heilige nacht - voor kleine mensen overal in de wereld. Het zal feest zijn vandaag voor kleine mensen in ons midden. Strakjes in de voorbede zingen wij: "voor mensen die van u verlaten zijn, voor allen die hun lot niet kunnen dragen, voor hen die weerloos zijn in de handen van de mensen wees niet niemand." Zou dat niet de boodschap zijn van onze God voor ons? Kijken naar kleine mensen... luisteren, bij voorkeur naar de kleinen? De boodschap die dóór ons verder moet in het nieuwe jaar?

Lieve mensen, een paar weken geleden - op 23 nov. - hebben wij een plakkaat voor onze kerk geplaatst aan de hoofdstraat "hou de Andreaskerk open". Iedereen mag/moet het weten, maar het is in de eerste plaats een oproep aan onszelf. Wij als gemeenschap hebben een plek nodig om het leven in al zijn facetten te vieren, om samen te scholen, om te zijn wat we willen zijn, om te doen wat we willen doen, om die boodschap naar buiten te brengen, het gezin in, de wijk in, de stad in, het land in, de wereld in. Een plek is nodig, en graag willen wij onze Andreaskerk daarvoor behouden; het is zozeer onze plek geworden. Daarvoor willen we ons in het komende jaar hard maken; verschillende groepen zijn creatief bezig om dat te realiseren; het is hartverwarmend om dat te zien. Ja, de Andreas open houden, we gaan ervoor.

Maar laten we in dit proces niet uit het oog verliezen dat waar het ons echt om gaat en moet gaan: oog en oor voor de kleinen onder ons, de Thea's en Theo's of hoe ze ook mogen heten. Zij zijn een geschenk van God aan ons, want zij herinneren ons er continu aan waar het God om gaat, waar het om gaat in ons leven: er te zijn voor de ander, de ander - elk ander- tot recht te laten komen.

Rest mij om bij het begin van dit nieuwe jaar een wens uit te spreken; dit is het: dat wij als gemeenschap die kostbare parel uit onze traditie mogen koesteren en ons verantwoordelijk

weten om ze - met onze eigen inbreng weer verrijkt/ glanzend gemaakt- door te geven aan onze kinderen en uit te stralen.

Mijn wens, in één woord: dat we met mekaar alles in het werk stellen om de Andreas in de vaart te houden, natuurlijk, want de plek is ons dierbaar, ,,,, maar nog méér: om de vaart in de Andreas te houden.